نشانی تازه سازمان فوتبال پرسپولیس این بود: کیلومتر دوم جاده کرج. ورزشگاه اختصاصی پرسپولیس - آپادانا. تلفن ۹۵۱۱۱۷

گرفت و همان علی عبده امیدوار و بی‌پروا که در زمان اعلام خبر حرفه‌ای شدن پرسپولیس گفته بود: «ما هرگز تنها نخواهیم ماند و بعید است که باشگاه‌های دیگر دست روی دست بگذارند و در راهی که به روشنی آینده فوتبال ایران را مستحکم و نیرومند می‌سازد قدم نگذارند» فهمید که تنها مانده است. گردنکشی عبده بویژه در قبال مالک‌الرقاب تاج، چنان وارد لایه‌های بالانشینان شد که حتی اداره امنیت کشور را وادار به انتشار گزارش سری کرد. ساواک به تاریخ ۱۳۵۱/۷/۱۹ نوشت: «سپهبد بازنشسته پرویز خسروانی با کامبیز آتابای رئیس فدراسیون فوتبال تماس حاصل کرده و اظهار داشته است: ملاحظه می‌کنید این علی عبده مدیر باشگاه پرسپولیس چه جنجالی به پا کرده است؟ گرچه نامبرده با اجازه در پیشگاه شاهنشاه مبادرت به حرفه‌ای کردن باشگاه پرسپولیس کرده ولی او بایستی این موضوع را قبلاً با تربیت‌بدنی و فدراسیون فوتبال ایران در میان می‌گذاشت تا چنانچه شما صلاح می‌دانستید این کار عملی می‌شد. خسروانی می‌گفت: عبده و دوستانش که خودت میدانی باندی تشکیل داده‌اند و خود شاهدی که من در مواقعی که سرپرست تربیت‌بدنی بودم از دست اینها چه زجری کشیدم! کاملاً روشن است که تیمسار خسروانی، همه‌کاره تیم تاج در جهت اختلال در اهداف علی عبده با او همگام نمی‌شود تا تیم پرسپولیس در حرفه‌ای شدن شکست بخورد.»

کیهان ورزشی معتبرترین نشریه وقت نیز در شماره ۹۶۷ خود درباره انحلال تیم حرفه‌ای پرسپولیس از زبان عبده نوشت: «جبر زمان و شرایط کنونی، فوتبال حرفه‌ای را نمی‌پذیرد. ما معتقدیم که فوتبال باید خودش، خودش را اداره کند اما متأسفانه ما را در این راه تنها گذاشتند و حتی فدراسیون فوتبال هم با ما همکاری نکرد و در شرایط کنونی حتی زمین در اختیار ما قرار نمی‌دهد». اما هوشنگ دیده‌بان، دبیر وقت فدراسیون فوتبال در پاسخ او معطل نشد و اعلام کرد: «تا ده روز پیش هر زمینی را که تیم حرفه‌ای پرسپولیس خواست در اختیارش گذاشتیم. آخرین بار حتی در روز تعطیل جمعه امجدیه را در اختیار این تیم قرار دادیم تا با تیم گورانی برزیل روبه‌رو شود و زمانی که ورزشگاه یکصدهزار نفری در دست مرمت بود، به خاطر همکاری بیشتر با تیم حرفه‌ای پرسپولیس از تیمسار حجت خواهش کردیم تا اجازه بدهند پرسپولیس با مونشن گلادباخ در این ورزشگاه دیدار کند. ولی تشکیل یک تیم حرفه‌ای نیازمند سرمایه‌گذاری است و این کار در شرایط کنونی برای صاحبان تیم‌های حرفه‌ای که قصد بهره‌برداری دارند صرف نمی‌کند. با یک حساب ساده می‌بینیم که باشگاه پرسپولیس از این کار، کلی ضرر کرده و می‌کند و اگر این باشگاه تصمیم به انحلال تیم حرفه‌ای خود می‌گیرد به خاطر همین مسأله است و بس. در حال حاضر هزینه تیم حرفه‌ای پرسپولیس در حدود هشتصد هزار تومان است و با توجه به سرمایه‌گذاری که برای ورزشگاه (آپادانا) پرسپولیس به مبلغ ۱۶ میلیون تومان شده است، بهره بانکی این مبلغ در سال برابر با یک میلیون تومان می‌شود که با آن ۸۰۰ هزار تومان حدود ۲ میلیون تومان در سال خرج تیم حرفه‌ای پرسپولیس می‌شود و این مبلغ را باشگاه مذکور نمی‌تواند از فروش بلیت و مخارجی که برای تیم‌های میهمان می‌کند، تأمین نماید. دلیل واقعی انحلال تیم حرفه‌ای پرسپولیس همین است».

این بریده‌ای از نشریه دنیای ورزش به تاریخ ۲۳ دی ماه سال ۱۳۵۱ است که با تیتر «کویت نخستین سفر حرفه‌ای پرسپولیسی‌ها» از آغاز سفرهای برون‌مرزی این تیم سخن گفت: «تیم فوتبال حرفه‌ای پرسپولیس یکشنبه این هفته برای برگزاری دو دیدار عازم کویت خواهد شد و این نخستین سفر برای بازیکنان فوتبال پرسپولیس در چارچوب نام حرفه‌ای ست. این دعوت به وسیله صاحب‌امتیاز نشریه ورزشی المعالب (عبدالعزیز خطیب) صورت گرفته است. سه‌شنبه ۲۶ دی ماه تیم پرسپولیس نخستین دیدار خود را در مقابل تیم الکویت در استادیوم کاظمیه انجام خواهد داد و بازی دوم مقابل تیم العربی صورت خواهد گرفت که این تیم تا به حال شش بار به مقام قهرمانی دسته اول باشگاه‌های کویت رسیده و در مسابقات جام امیر نیز عنوان قهرمانی را به دست آورده است. اولین مسابقه پرسپولیسی‌ها روز دوشنبه مصادف با عید قربان در برابر تیم الکویت است. در دومین دیدار تیم العربی که در حال حاضر شش ملی‌پوش در اختیار دارد حریف پرسپولیس خواهد بود. سخنگوی پرسپولیس اعلام کرد که مجید حلوایی مدافع تیم پاس به‌عنوان یار کمکی پرسپولیس را همراهی خواهد کرد و بازیکنان اعزامی نیز به این شرح معرفی شدند: مهدی عسگرخانی، هادی طاوسی، ابراهیم آشتیانی، جعفر کاشانی، عزت وطنخواه، محراب شاهرخی، اسماعیل حاجی رحیمی‌پور، مجید تشرفی، پروین، ادیبی، سلیمانی، رضا وطنخواه، فریدون معینی، محمود خردبین، همایون بهزادی، صفر ایرانپاک، بهاریان و حسنعلی کلانی. مربی آلن راجرز، سرپرست امینیان».

۸ اولین ورزشگاه اختصاصی

پرسپولیس وقتی دارای ورزشگاه اختصاصی شد از این تبلیغ استفاده می‌کرد: «نشانی تازه سازمان فوتبال پرسپولیس این است: کیلومتر دوم جاده کرج. ورزشگاه اختصاصی پرسپولیس - آپادانا. تلفن ۹۵۱۱۱۷». اولین بار که برنامه بالادستی محمد عبده مالک پرسپولیس درباره پرفشیونالیسم و تمام حرفه‌ای شدن باشگاهش با رسانه‌ها مطرح شد در دهه پنجاه بود که حرف از استادیوم اختصاصی زد و روز شنبه ۱۲ مرداد ۱۳۵۳ نشریات ورزشی ایران مژده دادند که ورزشگاه اختصاصی بیست هزار نفری پرسپولیس بزودی به راه می‌افتد و همه میهمان‌ها در بازی‌های جام تخت جمشید باید بازی خود با این تیم را در این ورزشگاه برگزار کنند. این در حالی بود که آن روزها غیر از پرسپولیس، باشگاه‌هایی چون صنعت نفت و آرارات نیز استادیوم اختصاصی داشتند و ورزشگاه‌های کارگران، پله، نازی آباد، ایران ناسیونال - غیر از استادیوم‌های آزادی و امجدیه و فرح آباد - می‌توانستند میزبان مسابقات باشند البته باشگاه‌هایی مثل پاس، بانک ملی و هما هم بودند که در حال تأسیسات‌سازی برای ورزشگاه‌های اختصاصی خود بودند. نشریه دنیای ورزش شماره ۲۰۱ به تاریخ ۱۲ مرداد ۱۳۵۲ طی یادداشتی درباره استادیوم اختصاصی باشگاه پرسپولیس نوشته است: «پرسپولیس که هم‌اکنون صاحب یک استادیوم اختصاصی زیبا و اختصاصی است و در بازی‌های آسیایی تهران ۱۹۷۴ مورد استفاده قرار خواهد گرفت از این پس مسابقاتش را در استادیوم شخصی برگزار خواهد نمود. البته این کار از فصل آینده یعنی فصل سوم مسابقات جام تخت جمشید، شکل رسمی به خود خواهد گرفت. امینیان سخنگوی باشگاه پرسپولیس طی گفت‌وگوی کوتاه با خبرنگار ما اظهار داشته که ۵ تیم شهرستانی که برای مسابقه با پرسپولیس به تهران می‌آیند با موافقت فدراسیون فوتبال، در استادیوم ما با پرسپولیس مسابقه خواهند داد که این کار در همین فصل و از شروع نیم فصل دوم جام تخت جمشید عملی خواهد شد ولی تیم‌های تهران چون درآمد بازی‌ها را به نسبت برد- باخت- مساوی تقسیم می‌نمایند، فعلاً در این دوره برای بازی در استادیوم اختصاصی پرسپولیس، با اشکالاتی از نظر تقسیم درآمد مواجه هستند ولی باشگاه پرسپولیس بر طبق مقررات از دوره آینده تمام مسابقاتش را در استادیوم اختصاصی اش برگزار خواهد کرد. به این ترتیب پرسپولیس نخستین باشگاه ایرانی است که صاحب استادیوم زیبا و قانونی با گنجایش بیست هزار نفر تماشاگر شده است و بی‌تردید نیاز دارد برای حفظ استادیوم و سرمایه‌ای که به کار گرفته، مورد حمایت ورزش بخصوص فدراسیون فوتبال باشد تا عامل تشویق سایر باشگاه‌ها گردد.»

آن روزها که پرسپولیس اولین تیمی در ایران بود که به استادیوم اختصاصی دسترسی پیدا کرد رئیس وقت ورزش ایران از شادی در پوست نگنجید و قول داد که روزی برسد که همه باشگاه‌های کشور ورزشگاه اختصاصی داشته باشند. حجت در مصاحبه اختصاصی اش در همین مرداد ۱۳۵۳ به خبرنگاران مژده داد که« بزودی در محل قزل قلعه یک ورزشگاه۶۵ هزار نفری ساخته خواهد شد و این ورزشگاه طی ۲۲ ماه تحویل سازمان تربیت‌بدنی داده می‌شود». او به دنیای ورزش گفت که «با وجود ورزشگاه‌های صدهزارنفری، سی هزار نفری امجدیه، ۵۰ هزار نفری فرح آباد که وابسته به سازمان تربیت بدنی است و ورزشگاه‌های اختصاصی صنعت نفت، پرسپولیس، آرارات، کارگران، پله، نازی آباد، ایران ناسیونال و آنهایی که برنامه ساختمانی دارند مثل پاس، بانک ملی، هما و غیره، بزودی تهران را از نظر تأسیسات ورزشی بی‌نیاز خواهیم دید. رئیس ورزش همچنین مژدگانی داد که «طبق یک طرح جدید که در برنامه ۵ ساله پیش‌بینی شده ۳۵۰ سالن سرپوشیده ورزشی در ایران ساخته خواهد شد و هر شهری که بیش از ۲۵ هزار نفر جمعیت دارد صاحب یک ورزشگاه جدید خواهد شد.» آن روزها در حالی که پرسپولیسی‌ها با داشتن ورزشگاه اختصاصی به عالم و آدم فخر می‌فروختند، تاجی‌ها درگیر آن بودند که مربی‌شان مستر رایکوف کجا مفقود شده که بعد از گرفتن مرخصی دوهفته‌ای‌اش به تهران برنمی‌گردد؟ به نوشته همین دنیای ورزش ۱۲ مرداد ۱۳۵۳: «رایکوف مربی تیم تاج که برای مدت ۱۵ روز به مرخصی رفته بود به همین مقدار نیز غیبت داشت تا گروهی شایع سازند که رایکوف دیگر هرگز به ایران برنخواهد گشت. باشگاه تاج نیز که کوچکترین خبری از مربی خود نداشت سخت نگران بود. چرا که با رسیدن چند پیشنهاد خوب از باشگاه‌های ترکیه و مکزیکی به رایکوف، امکان داشت که او از تاج جدا شود. سرانجام دوشنبه گذشته هفتم مرداد رایکوف وارد تهران شد و به تمام شایعات خاتمه داد. مربی تاج می‌گفت در یوگسلاوی دوستانم مرتب از من دعوت می‌کردند. ضمناً به جهت اختلافات داخلی کشور قبرس، بین راه، سه روز پشت درهای بسته فرودگاه پایتخت این کشور ماندم. من ایران را خیلی دوست دارم و با توجه به پیشنهادهای خوبی که به من شده، هرگز نمی‌توانم از ایران دل بکنم. رایکوف البته به وعده‌اش عمل کرد و تاج را فاتح لیگ دوم جام تخت جمشید کرد. آن سال پیروزی دیرهنگام تاج بر پرسپولیس که با گل دقیقه ۸۸ روشن به وقوع پیوست قهرمانی تاجی‌ها را مسلم کرد. رایکوف ۹ آذر ۱۳۵۳ به خبرنگاران گفت که برای من قهرمانی تیم مهم بود نه پیروزی بر پرسپولیس و در روز ۲۷ آذر ۵۳ که کاپیتان جباری جام را روی دست‌هایش بلند کرد پرسپولیس -همان تیم دارای ورزشگاه اختصاصی- با دو امتیاز کمتر از تاج ۳۳ پوئنی دوم شد. ■

پرسپولیس بعد از آنکه داریوش مصطفوی (نفر اول نشسته از چپ) از تاج به این تیم منتقل شد. کاپیتان بهزادی. پروین. برادران وطنخواه. خردبین. اصغر ادیبی. آشتیانی. ایرانپاک و کاشانی. همه‌شان عکس را امضا کرده‌اند.

